

fuldkommen begrundet i den bestaaende Lovgivning. Jeg har fra Ministerens Side ikke hørt Noget, der kunde retfærdiggjøre Ministeriets Fremfærd, jeg har hørt, at det forlanger Sagen udsat til en senere Tid, og fra Medlemmer her i Thinget har jeg kun fra en Gæst hørt en Indsigelse imod Forslaget, og det var da i Grunden en mere indirecte Indsigelse; han tænkte sig nemlig, hvorledes en Sag kunde blive stillet i Fremtiden, og gav paa en vis Maade Betragtningen om det Rigtige eller Urigtige i denne Maade at stille Sagen paa en Indsigelse paa Fortiden, men det troer jeg er en anerkjendt Sag, at Fortiden ikke har været behandlet saaledes, som den efter hans Mening skulde være. Førend jeg tager mit Forslag tilbage, vil jeg see, om den ærede Minister har noget Mere at tilføje; dersom den ærede Minister ikke har det, saa er det min Hensigt at tage Forslaget tilbage.

Indenrigsministeren: Efter den Forklaring, den ærede Rigsdagsmand nu har givet, og da der senere vil blive Leilighed til at svare paa det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har stillet, med større Autoritet end for Dieblisset, idet jeg nu kun kan udtale min egen personlige Anskuelse — de Herrer see jo, at jeg i dette Dieblis staaer ene, og at jeg saaledes ikke kan conferere med mine Colleger, men jeg forbeholder mig at udvikle min iøvrigt aldeles bestemte Anskuelse ved en anden Leilighed, som jo let vil frembyde sig — har jeg for Dieblisset ikke videre at tilføje; det er jo klart, at nogen virkelig Dom, nogen virkelig Mening om Sagen vil ikke det ærede Thing, vil ikke engang den ærede Forslagsstiller kunne tilegne sig, førend Sagen er kommen til Forhandling under saadanne Forhold, at Regjeringen anseer sig berettiget til at gaae ind paa Realiteten.

Tscherning: Jeg anseer min Dom over Sagen for stadfæstet, indtil en Appel underkjender den, og tager mit Forslag tilbage.

Da det saaledes frafaldne Forslag ikke optoges af Noget, var det bortfaldet.

Balle: Der var et Argument, som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage) fremførte, som jeg skal tillade mig med et Par Ord at imødegaae. Den ærede Rigsdagsmand meente, at saaledes som Sagen nu stod, var Kongeriget blevet gunstigere stillet. Selv om Kongeriget var stillet gunstigere i denne Sag, eller hvorledes det var stillet . . .

Formanden: Endringsforslaget er taget tilbage; altsaa kan jeg ikke tilstede nogen som helst Betragtning, der knytter sig til de Udtalelser, der have fundet Sted angaaende dette. Det er kun § 6, der foreligger til Behandling. Naar den ærede Rigsdagsmand kan og vil knytte sine Uttringer til selve Paragraphen, er han naturligtvis berettiget til at udtale sig.

Balle: Jo, det kan jeg! De Lovbestemmelser, der forordne, hvad de forskjellige Landdele skulle yde til Fællesstatens Forbrug, ere saa aldeles tydelige og fattelige, at enhver Borger i Landet, som har beskæftiget sig med saadanne Regnskabsfager, med Lethed vil kunne forstaae dem, og kun det Punkt, hvorledes de ere bragte til Udførelse i det Regnskabsaar, der nu stunder til Ende, er mindre fatteligt, ligesom ogsaa de Udtalelser, der ere fremkomne fra Regjeringens Side ved forskellige Sager af denne Beskaffenhed, have været saa uklare, at man ikke har kunnet blive klog paa, hvorledes den egentlige Ordning skulde være. Naar der nu ved denne og lignende Sagers Behandling ofte er blevet henvist til, at det var en Sag, der laa under Rigsraadet og Monarchiet, saa troer jeg kun . . .

Formanden: Jeg maa afbryde den ærede Taler; thi jeg har endnu i denne vidtløftige Indledning ikke hørt et eneste Ord, som staaer i middelbar Forbindelse med § 6. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand gjør megen Uret i at misbruge Thingets Tid paa den Maade, som nu er skeet, og maa derfor endnu engang paa det Bestemteste opfordre ham til at sætte sit Foredrag i en forstaaelig Forbindelse med § 6, for at jeg ikke atter skal være nødsaget til at afbryde ham.